

der var kommet i adskillig Miskredit — før Krigen var den offentlige Mening nær ved at være den, at den danske Rug ikke egnede sig til at lave Brød af —, er ganske fortræffelig til Brød. Vi har ikke nogen Sinde haft bedre Rugbrød end det, vi faar af den danske Rug, naar den behandles paa den rette Maade. Den Foranstaltning med Tørring af Rugen, som er blevet truffet, har vist sig at være en udmærket og tilmed en meget billig Foranstaltning. Det var Hr. Dampmøller Troensegaard, der fremsatte Tanken herom overfor Prisreguleringskommissionen, og den vandt Tilslutning baade der og hos Ministeren. Ganske vist svinder Rugen en hel Del ved Tørringen, men til Gengæld tiltager Kvalitetsvægten saa meget, at det omtrent opvejer Svindet, og selve Tørringen andrager ikke store Beløb.

Disse Bemærkninger har jeg ønsket at gøre her. Om det Spørgsmaal, som jeg begyndte med at berøre, nemlig om de Dispensationer, som er givne fra Forbudet mod Udførsel af Malt, og de Afgifter, som er betalte ind i Statskassen, skal jeg i alt Fald paa nærværende Tidspunkt ikke fremsætte yderligere Bemærkninger.

Ivar Berendsen: Ved denne den sidste Lejlighed, hvor Folketinget staaer med Muligheden for at udtale sig overfor den højtærede Trafikminister med Hensyn til de Forhold, der vil opstaa i administrativ Henseende ved de Forandringer, som gennemføres ved Statsbanernes Ordning og ved den Postordning, som nu om nogle faa Dage vil være blevet til Virkelighed, vil jeg gerne med nogle faa Ord henvende mig til den højtærede Trafikminister, ikke fordi der er nogen som helst Misforstaaelse mellem Rigsdagen og Ministeren med Hensyn til, hvad disse Omordninger medfører af Administrationsforandringer, men fordi det er klart, at der indenfor Administrationen selv er Vanskeligheder ved at finde sig til Rette. Jeg vil tage mit Udgangspunkt fra en lille spøgefuld Notits, som fandtes i „Nationaltidende“ af 20. April. Jeg har siden faaet at vide, at denne Sag ogsaa har staaet omtalt i andre Blade, men jeg har den nu fra „Nationaltidende“. Notitsen gik ud paa, at en Deputation angaaende Kyst- og Nordbanens Personvogne havde søgt Audiens hos Trafikministeren, men ikke truffet ham, og i den Anledning blev den i hans Fraværelse modtaget af Generaldirektør Nordlien, Departementschef i 1ste Departement. Nu vil ærede Medlem-

mer naturligt tænke sig, at Generaldirektør Nordlien sagde til de Herrer: „Det er beklageligt, at De ikke træffer Ministeren, det er mig altid en Fornøjelse at tale med Dem, men De kan lige saa lidt henvende Dem til mig som til hvilken som helst anden Departementschef i Ministerierne vedrørende Personvognene paa Kyst- og Nordbanen; de henhører under Generaldirektøren for Statsbanerne, som er Departementschef under Trafikministeriet, og han har Kontor paa Hjørnet af Gl. Kongevej og Vesterbrogade; det er beklageligt, at der er et Stykke Vej dertil, men paa denne Tid af Dagen kan vi maaske gennem Telefonen faa en Automobil — det er ikke alle Tider paa Dagen, man kan det.“ Saaledes vilde vi alle have antaget, at Departementschefen havde svaret, men nej, han svarede i Trafikministerens Fraværelse, at han lovede at foranledige Sagen optaget til fornyet Behandling i den nærmeste Fremtid — denne Sag, som han ikke har mere at gøre med, end en hvilken som helst Lygtetænder har med et Mineskrald. Dette er selvfølgelig kun en lille Pudsighed, men det viser, at denne enkelte Departementschef ikke er paa det rene med, at 1ste Departement i Trafikministeriet paa ingen Maade er et Overdepartement over Statsbanerne, at disse netop ved Omordningen af Statsbanernes Styrelse er blevet til og bevidst er blevet til et Departement under Trafikministeriet. Dersom denne Deputation, hvis Ordfører var Landstingsmand, Admiral Richelieu, havde efterladt noget skriftligt indeholdende sine Begæringer til Trafikministeren, havde der ikke været andet at gøre med denne Skrivelse end ganske stille og underhaanden at aflevere den ude paa Gl. Kongevej hos Generaldirektøren for Statsbanerne. Deraf følger selvfølgelig ogsaa, at ifald Postbudet af en Fejltagelse, fordi der uden paa et Brev staaer: „Til Trafikministeren“, afleverer et saadant Brev vedrørende Statsbanerne inde i den røde Bygning ved Holmens Kanal, saa skal dette Brev ganske stille gaa til Ekspedition gennem Generalsekretariatet ude i Statsbanernes Administrationsbygning. Men hvis det nu er saaledes, som jeg fra privat Side har faaet fortalt — jeg har efter Omstændighederne selvfølgelig ikke kunnet undersøge det, da jeg ikke har nogen Ret til og ikke vil heller tiltage mig nogen Ret til at undersøge sligt ved at henvende mig til Administrationen, men jeg tror, det er rigtigt —, hvis det er saaledes, at en ganske til-